

1549 1. Beh. af Lovf. om Forandr. i Bekjendtgørelsesm. f. retsl. og lign. Kundgj.

1550

der Begjæring fra Privilegiehaverne om at faae deres Privilegier fornyede, men den daværende Indenrigsminister var af den Mening, at dette egentlig ikke var formaalstjenligt, og henstillede til Justitsministeren, om det ikke var rigtigst at faae en almindelig Statsbekjendtgørelsestidende. Justitsministeren havde Intet herimod at indvende, men mente, at en saadan Tidende helst burde komme samtidig med en Lovtidende, og dermed drev Sagen over den Gang. Privilegieerne bleve stadfæstede, men med den Klausul, at de kun gjaldt indtil videre, og derfor staaer der i Privilegiehavernes Bevillinger fra den Tid „indtil videre.“ Spørgsmaalet optoges paany 1866 af den daværende Finantsminister, som not var den nuværende Indenrigsminister, men det var ganske vist af andre Hensyn, og naanlig af Hensyn til at skaffe Statskassen en Indtægt. Han blev imidlertid af Indenrigsministeren gjort opmærksom paa, at Privilegiehaverne havde haat disse Privilegier saa længe, at der ikke vel kunde være Tale om at fratage dem samme uden at give dem en Afsløsningssum; men den daværende høitærede Finantsminister var af den Mening, at der slet ikke kunde være Tale om nogen reel Ret eller om noget Retstræv paa at faae en saadan Afsløsningssum. Den samme Mening var tidligere, saavidt jeg mindes, forfægtet af afdøde Orla Lehmann, og den var anerkjendt af en tidligere Justitsminister, hvorfor ogsaa Udvalgets Flertal ifjor kom til det Resultat strax at ophæve Privilegieerne; men man indvømmede, at der kunde være Tale om et Billedshensyn, og at der derfor, naar Bekjendtgørelserne skulde gaa over til stedlige Tidender, skulde under lige Omstændigheder tages særligt Hensyn til Stiftstidenderne i det Opland, hvor de haade deres Beskreds. Den høitærede Indenrigsminister har ikke her taget Hensyn til dette Flertal, men jeg kan vel forstaa, at han har handlet, som han har, da Flertallets Indstilling underkjendtes ved en Afstemning her i Thinget. Jeg tillægger ganske vist ikke denne Afstemning nogen meget stor Betydning; jeg tror ikke, at den var saa forberedt, som andre Sager ere det, og der var derfor ogsaa til tredie Behandling af Udvalgets Flertal paany stillet en Række Vædringsforslag, hvilket formodentlig havde til Følge, at Lovforslaget slet ikke kom til tredie Behandling. Jeg maa derfor paany indtage mit principale Staae, som jeg for Øvrigt aldrig har forladt, idet Forholdet kun var det, at vi bleve overstemte ved hin Leilighed. Har nu imidlertid den høitærede

Indenrigsminister taget Hensyn til, hvad der ifjor vedtoges ved Sagens anden Behandling? Med Hensyn til det første Afsnit angaaende en almindelig Bekjendtgørelsestidende, eller at den Berlingske Tidende skal være den almindelige Bekjendtgørelsestidende har han ganske vist taget Hensyn baade til Udvalget og til Thinget, thi man kom ogsaa ifjor til det Resultat at benytte den Berlingske Tidende, dersom den kunde faas under rimelige Forudsætninger, eller at oprette en Statsbekjendtgørelsestidende. Seg gif meget nødig ind paa dette Forslag, jeg havde helst set, at vi fik en Statsbekjendtgørelsestidende; men for at naae en Overenskomst gif jeg ind derpaa, og jeg skal ogsaa gjøre det i Aar, om jeg end helst fastholder mit principale Staae, en Statsbekjendtgørelsestidende. Dersom der, som jeg haaber, er Stemning derved, er det en Selvsjølge, at jeg vil indtage mit oprindelige Staae; jeg veg ifjor kun tilbage for den Stemning, der syntes at være baade i Udvalget og i Thinget. — Seg kommer derefter til det andet Afsnit, som omhandler Stiftstidenderne. I saa Henseende har den høitærede Indenrigsminister ikke engang fulgt det Mindretal, som var saa heldigt at faae sit Forslag vedtaget, hvilket allerede er oplyst af det ærede juridiske Medlem her bagved (Schjørring); han har fraveget det i to vigtige Punkter. Det ærede Medlem bagved yttrede vel, at man ifjor stillede det frit for Indenrigsministeren, om han vilde vælge Tidender for Retskredsene, eller om han vilde vælge dem antizwis; men jeg kan forstaa, at jeg for min Part, og jeg tror ligeledes flere af Udvalgets Medlemmer, udtrykkelig handlede under Forudsaetning af, at det skulde være stedlige Tidender for Retskredsene, samt at de skulde vælges efter Indstilling af Amtsraad eller Byraad. Nu ser jeg, at den høitærede Indenrigsminister vil gjøre dette paa egen Haand, hvilket jo vil sige, efter Indstilling af den paagjældende Embedsmand, men dette vil da egentlig sige, at den paagjældende Embedsmand, Amtmanden eller maaske Borgmestren, derved skaffer sig en Tidende, og at denne derved kommer til at staa, om ikke i hans Solb, saa i alt Fald i alt for høi Grad til hans Disposition; den kommer til at udrykke vedkommende Embedsmands Tanker. Dette er Noget, jeg meget maa forvare mig imod, og skjøndt jeg ingenlunde er nogen syndelig Ven af de nuværende Amtsraad i deres nuværende Sammensætning, vil jeg dog sige, at jeg paa dette Punkt har mere Tillid til dem end til de paagjældende Embedsmand. At det dernæst